

Motion till riksdagen
2008/09:Kr6

av Leif Pagrotsky m.fl. (s, v, mp)
med anledning av prop. 2008/09:195

Utveckling för oberoende och
kvalitet – Radio och tv i
allmänhetens tjänst 2010–2013

Innehållsförteckning

Förslag till riksdagsbeslut	2
Motivering.....	2
Lag om ändring i lagen om finansiering av radio och tv i allmänhetens tjänst.....	4
Lag om ändring i socialtjänstlagen och ändring i offentlighets- och sekretesslagen.....	5
Villkor under nästa tillståndperiod	5
Ekonomiska förutsättningar under tillståndperioden	7
Sponsring	8
Organisationsfrågor.....	9
Särskilda distributionsfrågor	10

Fel! Okänt namn på

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen avslår förslaget om ändringar i 3 § lagen (1989:41) om finansiering av radio och tv i allmänhetens tjänst i enlighet med det som anförs i motionen.
2. Riksdagen avslår regeringens förslag om tillståndens längd.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att följande tillståndperiod (från 2013) ska vara sex år.
4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att eventuella förslag till förändringar som tillkommer vid en kontrollstation ska underställas riksdagen för beslut.
5. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om vikten av att det i sändningstillståndet anges att programföretagen även ska producera program av underhållningskaraktär.
6. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om extern produktion i public service-företagen.
7. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om 55-procentsmålet.
8. Riksdagen avslår regeringens förslag om sponsring i enlighet med det som anförs i motionen.
9. Riksdagen avslår regeringens förslag om ändring av det sätt på vilket bolagens styrelser utses i enlighet med det som anförs i motionen.

Motivering

Vi tre partier, Socialdemokraterna, Vänsterpartiet och Miljöpartiet de gröna, vill inledningsvis uttrycka stor oro för vad den borgerliga regeringens förslag avseende public service kommer att innebära.

Regeringen har, med de förslag den nu förelagt riksdagen, visat att den genom en förkortning av avtalet valt att politisera public service-företagens verksamhet. Det gör den i flera avseenden: bl.a. genom en urholkning av ekonomin.

Årligen kommer public service genom de föreslagna begränsningarna vad gäller sponsring att mista 20 miljoner kronor och den förändring vad gäller upptagande av radio- och tv-avgift för företag och myndigheter beräknas ge ett inkomstbortfall på 80 miljoner kronor, dvs. ett totalt årligt inkomstbortfall uppgående till 100 miljoner kronor.

Att inte räkna upp tv-avgiften med 2 % under åren 2010 och 2011 samt att ge programbolagen en höjd uppräknings av anslaget under 2010 från 2 till 3 % innebär en försvagning av public services ekonomi med 350 miljoner kronor per år (280 miljoner kronor i lägre avgifter och 70 miljoner kronor i högre anslag till programföretagen). Det rymmer ett risktagande, men vi har ändå valt att tillstyrka dessa förslag. Det gör vi dock samtidigt som vi avslår förslaget om begränsning av sponsring och förslaget om att företag och myndigheter

endast ska betala en tv-avgift i stället för att som i dag betala för var tionde apparat. Vårt förslag innebär därmed 100 miljoner kronor starkare ekonomi för public service än regeringens förslag.

Dessutom väljer regeringen att göra ett principiellt avsteg från nuvarande praxis vad gäller styrning av programbolagens verksamhet, genom en preciserad öronmärkning av medelstildelningen till Berwaldhallen, Sveriges Radios Symfoniorkester samt Radiokören.

Regeringen väljer också att i flera avseenden detaljreglera verksamhet och redovisning. Och dessutom, avseende organiserandet av förvaltningsstyrelsen och programbolagens styrelser sammansättning väljer den att koncentrera makt och utnämningsprocess.

Det system för utnämningar av poster inom public service som vi har i dag har utmärkt sig av en strävan att sprida makt, det förslag om regeringen lägger innebär en koncentration.

Även att som regeringen gör nu, laborera med tillståndens längd, innebär en politisering av public service-verksamheten. Den tid är förbi när politiska överenskommelser över blockgränserna gav långsiktighet och stabilitet åt public service.

Över huvud taget visar regeringen i denna proposition en förbluffande vilja till detaljreglering och därmed politisering av verksamheten, inte minst vad gäller sponsringsfrågan. Vi vill ge public service-företagen mer frihet, inte mindre. Vi kan inte se att det har funnits någon allvarligt formulerad kritik mot public services sätt att sköta sponsringen.

Vi föreslår också en mer generös behandling av kulturen genom att kulturrevenemang ska likställas med sportevenemang i sponsringshänseende.

För tre år sedan, den 1 juni 2006, beslutade riksdagen om nytt sexårigt avtal för Sveriges Television, Sveriges Radio samt Utbildningsradion; det var ett av de sista besluten som som fattades av riksdagen före valet.

Propositionen då hette prop. 2005/06:112 Viktigare än någonsin! Radio och tv i allmänhetens tjänst 2007–2012. Dess interjektion ”Viktigare än någonsin” har definitivt inte förlorat i aktualitet.

Grunden för det beslutet var en fempartiuppgörelse mellan Socialdemokraterna, Vänsterpartiet, Miljöpartiet de gröna, Centern samt Kristdemokraterna. Beslutet att förlänga avtalsperioden till sex år, för att öka oberoendet, stöddes av samtliga riksdagspartier. Vi fick då ett fungerande avtal som skulle gälla från den 1 januari 2007 och sex år framåt, dvs. t.o.m. utgången av 2012.

Den socialdemokratiska regeringen, tillsammans med samarbetspartierna Vänsterpartiet och Miljöpartiet de gröna, vinnlade sig då om att överenskommelsen om public service skulle vara blocköverskridande, för att ge public service-företagen arbetsro, långsiktighet och självständighet. Det hann inte gå mer än fyra månader så sveks denna uppgörelse av den nytilträdde regeringen, som på sin allra första arbetsdag, som ett av sina första beslut, rev upp avtalet och förkortade avtalsperioden med tre år. Inget nytt som hänt sedan beslutet fyra månader tidigare återopades som skäl för omsvängningen.

Den enda verkliga betydande nyheten blev att viljan att betala tv-avgiften ökade genom den uppmärksamhet det fick i medier att flera personer i den då nytilträdde borgerliga regeringen inte betalat sin tv-avgift under många år.

Fel! Okänt namn på

Vår utgångspunkt för denna motion är således att det inte behövdes någon ny utredning eller upphävande av avtalet. När det nu blev en utredning är det dock att beklaga att public service inte längre får vara en blocköverskridande fråga utan numera är ett politikområde bland andra. Vi anser att public service är en hörnsten i vårt demokratiska samhällsbygge, och en så viktig fråga att den kräver långsiktiga, robusta beslut.

Vi beklagar att långsiktigheten nu gått förlorad och att public service blivit ett område som växlar med de politiska konjunkturerna.

Lag om ändring i lagen om finansiering av radio och tv i allmänhetens tjänst

Vi välkomnar att regeringen har övergivit tidigare förslag om budgetfinansiering och nu sluter upp bakom nuvarande finansieringsform. En finansiering via tv-avgift är en av garanterna för en fri och oberoende public service.

Därmed kommer tv-avgiften inte heller att bli föremål för mervärdesskatteplikt.

Vi instämmer i regeringens bedömning att tv-avgiften bör benämnas radio- och tv-avgift och att erforderliga ändringar i berörda lagar därför måste genomföras.

Vad gäller frågor om uttag av tv-avgift och frågan om vad som ska definieras som tv-mottagare anser vi att inget nytt har redovisats avseende dessa frågor sedan nu gällande regler överenskomts, mellan fem partier, under våren 2006. Vi står därför fast vid denna uppgörelse. Det betyder i dagsläget att datorer utan tv-mottagare samt mobiltelefoner ej är att betrakta som tv-apparater.

I dag betalar företag, organisationer och myndigheter för var tionde tv-apparat. Regeringen föreslår att en enda radio- och tv-avgift betalas för samtliga tv-mottagare om mottagarna innehas av statlig myndighet eller andra avgiftsskyldiga inom den nämnda gruppen. Regeringens bedömning är att en ändring kommer att innebära en intäktsminskning med 80 miljoner kronor per år.

Vår bedömning är att det är bra med olika former av regelförändringar som ger mindre byråkrati och krångel. Det är dock inte helt oproblematiskt ur rättvisesynpunkt att det mycket stora företaget med många tv-apparater, ska betala en enda tv-avgift, liksom den lilla kvarterspizzerian.

Då vi inte finner att den regelförändring som föreslås verkligen gynnar små företag utan enbart gynnar stora företag samtidigt som förslaget urholkar public services resurser, avstyrker vi detta förslag. Detta ska ges regeringen till känna.

Lag om ändring i socialtjänstlagen och ändring i offentlighets- och sekretesslagen

Namnet på tv-avgiften, som i folkmun går under namnet tv-licens, föreslås byta namn från tv-avgift till radio- och tv-avgift, detta i syfte att tydliggöra att både Sveriges Television och Sveriges Radio finansieras med dessa medel. Vi har inget att erinra mot den ändring som sker i berörda lagar.

Villkor under nästa tillståndsperiod

Regeringen föreslår att tillståndsperiodens längd blir från 2010-01-01 till 2013-12-31. Att förkorta tillståndsperioden från sex till fyra år är inte optimalt, då korta tillståndsperioder skapar oro och instabilitet i organisationerna. Regeringen beskriver detta som en engångslösning, och regeringen avser att därefter återgå till sexåriga tillståndsperioder. Regeringen avser att införa en avstämning i form av en kontrollstation efter två år för att ge programföretagen möjlighet att komma med förslag till förändringar.

Regeringen redovisar inga skäl till varför den sexårsperiod (2007–2012) som en helt enig riksdag beslutade 2006 ska ändras, varför vi står kvar vid denna bedömning.

Vårt förstahandsyrkande, för att skapa stabilitet för public service-företagen, är att nuvarande tillståndsperiod ska fortsätta att gälla som överenskommit och löpa t.o.m. utgången av 2012.

Detta ska ges regeringen till känna.

Därför ska riksdagen avslå regeringens förslag om att tillståndsperioden ska vara fyra år, och i stället ska nuvarande tillståndsperiod fortsätta löpa.

Eventuella förslag till förändringar som kommer fram vid en kontrollstation (efter två år vid en fyraårig tillståndsperiod) ska underställas riksdagens beslut. Detta ska ges regeringen till känna.

Vi anser att nuvarande tillståndsperiod ska fortsätta att gälla som tidigare överenskommit och löpa t.o.m. utgången av 2012, detta för att skapa stabilitet för public service-företagen. Därför ska riksdagen avslå regeringens förslag om att tillståndsperioden ska vara fyra år, och detta ska ges regeringen till känna. Om den kontrollstation som regeringen föreslår vid en förändring av tillståndsperioden ändå genomförs ska eventuella förslag till förändringar som kommer fram vid denna underställas riksdagens beslut. Detta ska ges regeringen till känna.

Regeringen aviserar att nuvarande villkor i huvudsak ska gälla under tillståndsperioden. Det är glädjande att man talar om kvalitet, nyskapande för programföretagen och att man efterlyser folkbildningsambitioner hos dessa.

Det är bra att regeringen lyfter fram dessa aspekter, då regeringen i andra frågor, t.ex. avseende direktiven till kulturutredningen, inte alls på samma sätt betonat dessa aspekter.

Fel! Okänt namn på

Vi välkomnar att regeringen anslutit sig de tidigare bedömningar avseende programföretagens sidoverksamhet som redovisades i den förra propositionen (prop. 2005/06:112 Viktigare än någonsin! Radio och tv i allmänhetens tjänst 2007–2012). Vi uppfattar regeringens bedömningar som ett bekräftande av den rådande situationen.

Vi välkomnar också att regeringen anslutit sig till vår uppfattning att programföretagen ska ha ett starkt och vidgat kulturutbud, ett ansvar för svensk filmproduktion samt att en satsning på barn och unga ska prioriteras. Samtidigt måste man konstatera att detta inte är några nyheter – även dessa ställningstaganden står att finna i det nu gällande beslutet. Viktigt att poängtera är att detta inte får blir tomma programförklaringar, en absolut förutsättning är att det för dessa prioriteringar finns erforderliga resurser.

I den förra propositionen definierades olika delar i programutbudet som ett villkor för sändningstillståndet: ”oberoende nyhetsförmedling, kritisk samhällsbevakning, folkbildning, debatt, förmedling av kulturupplevelser samt underhållning” (prop. 2005/06:112 s. 30).

Regeringen gör i dag bedömningen att det ej är nödvändigt att i sändningstillståndet definiera ”underhållning” som en del av programutbudet. Detta tolkar vi som att man avser begränsa programbolagens produktion, vilket strider mot själva begreppet ”i allmänhetens tjänst”. Det kan i sammanhanget påpekas att våra public service-företag såväl nationellt som internationellt vunnit erkännande och ett imponerande antal priser för just produktioner av underhållningskaraktär. Vi menar att det är viktigt att public service-bolagen har som en av sina uppgifter att producera underhållning av god kvalitet, och därför anser vi att det ska ingå i public service-företagens uppdrag att fortsatt producera program av underhållningskaraktär. Detta ska ges regeringen till känna.

Regeringen föreslår att alla program på svenska ska textas. Detta beskrivs som ett mål och är ej ett krav på grund av att tekniken för att genomföra detta saknas i dag. Vi delar regeringens bedömning på detta område liksom i frågor rörande program på teckenspråk, teckentolkning samt syntolkning. Vi vill dock i detta sammanhang betona vikten av samarbete med olika utbildningscentrum inom området.

Det ställs i dag krav på att programföretagen till viss del ska ha extern produktion. Det är givetvis av vitalt intresse att programföretagen arbetar på ett tydligt och konstruktivt sätt gentemot externa producenter. Vår uppfattning är att det vid sidan av en betydande egen produktion ska finnas produktioner utförda av externa producenter. Vi menar dock att det är tillräckligt att det i efterhand redovisas hur stor den externa produktionen har varit, och vi avstyrker ett införande av ytterligare detaljreglering av den typ som regeringen föreslår – att det i Sveriges Radios och Utbildningsradions budgetunderlag ska anges hur stor den externa produktionen beräknas kunna komma att bli. Detta ska ges regeringen till känna.

Enligt nuvarande regler ska programföretagens programutbud spegla hela landet; andelen av allmänproduktion i Sveriges Radios och Sveriges Televisions rikssändningar som produceras utanför Stockholm ska uppgå till minst 55 %.

Fel! Okänt namn på

Vi välkomnar att regeringen ansluter sig till denna rådande uppfattning. Vi vill dock komplettera efterlevnaden av 55-procentsmålet genom att föreslå kvalitativa utvärderingar av programutbudet för att se att målet uppfylls reellt och inte bara formellt. Detta ska ges regeringen till känna.

Enligt rådande regelverk ska Utbildningsradion koncentrera sin verksamhet till utbildningsområdet, en uppfattning som regeringen vidhåller, och vi gläds särskilt åt att regeringen anser det särskilt viktigt att betona Utbildningsradions uppdrag att tillhandahålla ett utbud av folkbildningsprogram.

Liksom regeringen anser vi inte att det behövs en ökad detaljstyrning av programutbudet för språkliga och etniska minoriteter. Detta är ett prioriterat område men detaljkrav bör ej införas.

Vi välkomnar också att regeringen inte föreslår ändringar i nu gällande regler för hur uppdraget (både i enskildheter och generellt) ska redovisas och följas upp.

Ekonomiska förutsättningar under tillståndsperioden

Vi anser också att det är av yttersta vikt att följa hur ekonomin utvecklas för programbolagen, där olika parametrar spelar in: i vilken grad svenska folket betalar radio- och tv-avgiften, i vad mån programbolagen får frihet att behandla frågan om sponsring samt frågan om på vilket sätt radio- och tv-avgift ska tas ut av myndigheter och företag. För att ge public service långsiktigt hållbara ekonomiska villkor kan dock en permanent högre uppräknings av utbetalningen från rundradiokontot till programbolagen krävas. Denna diskussion bör kunna initieras under den kommande mandatperioden.

Vi bifaller också förslaget om en nivåhöjning av anslaget till Berwaldhallen, Sveriges Radios Symfoniorkester samt Radiokören. Förslaget till beslut reser dock en rad principiella frågor. Beloppet är ej indexreglerat, vilket gör att det över tid kommer att minska i värde. En viktig fråga är också själva principen: Regeringen gör genom detta förslag ett avsevärt avsteg från principen om den styrande maktens avstånd (s.k. armslängds avstånd) till de oberoende public service-företagen.

Denna princip har etablerats för att minska risken för politisering av public service.

Vi har dock förståelse för den problematik som finns inbyggd i verksamheterna Berwaldhallen, Sveriges Radios Symfoniorkester samt Radiokören inom ramen för ett public service-företag och tillstyrker likafullt regeringens förslag. Vi tror dock att denna problematik inte löses genom en irreguljär nivåhöjning.

Vi konstaterar att regeringen följer den tidigare propositionens förslag avseende fördelningen av medel till programföretagen och därmed föreslår att samma fördelningsnyckel ska gälla som tidigare.

Fel! Okänt namn på

Regeringen föreslår att radio- och tv-avgiften inte ska höjas under åren 2010–2011. Regeringen avser återkomma om avgiftens storlek 2012–2013. Vår bedömning är att den årliga uppräkningsen av avgiften i princip är nödvändig för programföretagens möjlighet att med stabilitet och kontinuitet erbjuda ett utbud av hög kvalitet, vilket licensbetalarna väl kan fordra. Två procents höjning innebär 3,50 kr per månad i höjd tv-avgift för den enskilde, för public service-företagen utgör den samlade summan 140 miljoner kronor årligen. Då rundradiokontots ekonomi för närvarande är god samtidigt som många enskilda medborgares ekonomiska situation försämras genom arbetslöshet m.m. finner vi det dock acceptabelt att ej höja avgiften under två år. Med anledning av ovanstående tillstyrker vi regeringens förslag.

Det måste dock påpekas att radio- och tv-avgiften inte annat än temporärt kan höjas långsammare än anslaget till programföretagen; skulle det motsatta ske undermineras möjligheterna att klara nuvarande ambitionsnivå för public service-verksamheten.

Sponsring

De regler angående sponsring som gäller i dag, och kring vilka en praxis utvecklats, diskuterades grundligt inför förra propositionen. Beslutet 2006 innebar en uppstramning jämfört med vad som tidigare gällt på sponsringsområdet.

Regeringen föreslår nu en uttalad detaljreglerande begränsning då man uttalar att Sveriges Television ska få sända maximalt 20 sponsrade evenemang per år, och man uttalar också att antalet sändningar minst ska halveras.

Med ett evenemang avses OS eller SM, det förstnämnda karakteriseras som ett större, och det sistnämnda som ett mindre evenemang. Eurovision Song Contest, ett av få evenemang nämnda i propositionen som ej är ett sportevenemang, ska ingå i de 20 evenemangen.

Enligt de uppgifter vi inhämtat skulle regeringens förslag medföra ett bortfall för Sveriges Television på 20 miljoner kronor per år. Det innebär att färre arrangemang blir tillgängliga för allmänheten utan särskild extra betalning. Något skäl för detta anförs inte och vi ser ingen anledning att ändra nuvarande regler.

Vi anser att frågan om sponsring bör behandlas med restriktivitet såtillvida att reglerna om exponering bör vara restriktiva, dvs. sponsorer ska inte erhålla mer exponering än i dag. Vi ser inga skäl att ändra på det nuvarande regelverket. Erfarenheterna från de tre gångna åren har visat sig goda. Dessutom har priset på rättigheter stigit kraftigt, vilket ytterligare talar emot en ytterligare utarmning av SVT:s möjligheter att konkurrera om rätten att sända attraktiva evenemang. Vi anser att regeringens förslag skulle missgynna de små och medelstora evenemangen och ge alltför stora konkurrensfördelar till de kommersiella kanalerna.

På en punkt föreslår vi en förändring av nu gällande avtal. Vi vill utöka det område där sponsring medges. Vi anser att kulturevenemang ska likställas

med sportevenemang i sponsringshänseende. Det skulle innebära att möjligheten öppnas för ett bättre kulturutbud i radio och tv och nya möjligheter för kulturinstitutioner och kulturellt yrkesverksamma.

Vi anser att den praxis och den nivå som utvecklats inom Sveriges Television väl svarar mot vad allmänheten har för förväntningar och krav på en television i allmänhetens tjänst. Detta är särskilt viktigt eftersom de begränsningar som regeringen föreslår oundvikligen kommer att leda till att smalare evenemang kommer att få stryka på foten då betalkanaler inte har något intresse av att sända denna typ av evenemang. Även om så skulle vara fallet kommer de inte alla människor till del då tillgång till dessa kanaler ofta förutsätter stora ekonomiska åtaganden. Detta är särskilt påtagligt utanför storstadsregionerna. Vi anser således att regeringens förslag avseende sponsring ska avslås. Detta ska ges regeringen till känna.

När det gäller s.k. indirekt sponsring delar vi regeringens bedömning att programföretagen även fortsättningsvis ska få sända indirekt sponsrade program i enlighet med vad som anges i nuvarande sändningstillstånd, och vi välkomnar de regelförenklingar som nu införs. De formuleringar som finns i sändningstillstånden om att programföretagens insatser minst måste motsvara värdet av erhållna rättigheter, eller att ett marknadsmässigt pris måste ha betalats för rättigheterna, kan emellertid tas bort. Vi tillstyrker regeringens förslag i detta avseende.

Organisationsfrågor

Den nuvarande ordningen för utseende av ordförande samt ledamöter i programföretagen infördes av den borgerliga regeringen under mandatperioden 1991–94.

Förvaltningsstiftelsens sammansättning har speglat mandatfördelningen i riksdagen. Det har varit en utgångspunkt, och det står också i förra propositionen att det är viktigt att Förvaltningsstiftelsen ”*inte utvecklas till ett partipolitiskt forum*”. Vidare står det i förra propositionen:

Styrelsens huvudsakliga uppgifter är att utse ledamöter i programföretagens styrelser, ta ställning till programföretagens årsredovisningar och besluta om ansvarsfrihet för styrelserna. Förvaltningsstiftelsens styrelse utser ledamöterna i programföretagens styrelser, med undantag för ordförandena som utses av regeringen efter samråd med riksdagspartierna. Principen har hittills varit att ordförandeposterna har fördelats mellan de fyra största partierna i riksdagen. Regeringen utser även en suppleant i respektive styrelse.

Vår bedömning är att detta sätt att arbeta med utnämningsprocesserna och som överenskomms av fem partier 2006 har fungerat. Vi är dock medvetna om att det är en grannliga och känslig process att tillsätta ordförande och ledamöter i styrelser och vd-poster i public service-företag. Det är viktigt att hitta en avvägning mellan olika intressen: public service ska kunna arbeta fritt och självständigt; makten över public service, särskilt utnämningmakten, ska så

Fel! Okänt namn på

långt det är möjligt ske med "armlängds avstånd" och i samråd med alla riksdagspartier, samtidigt som det inte går att undvika att riksdagen har ett visst inflytande över public service i den delen att man tillsätter poster.

Vi kan dock inte se att det förslag regeringen lägger fram i något avseende är bättre än nu rådande regelsystem.

Regeringens förslag är att låta Förvaltningsstiftelsens styrelse utse ordförande samt samtliga ledamöter i programbolagens styrelser. Man föreslår även att de två suppleanterna avskaffas och ersätts med ledamöter. Detta förslag kan i förstone se ut som en åtgärd som ytterligare stärker programföretagens oberoende.

Vi delar inte denna bedömning, vi ser i stället en ökad risk för politisering. All makt över utnämningarna koncentreras enligt förslaget till en enda instans som utses av regeringen. Ledamöterna utses efter samråd med riksdagen, men ordföranden av regeringen ensam. Jämfört med i dag, då Förvaltningsstiftelsen utser ledamöter och fyra partier utser var sin ordförande, blir utnämningmakten mer koncentrerad. Inte heller blir processen mindre politisk. Makten flyttas om mellan olika politiker, minskad politisering är det definitivt inte.

För att en ändring ska kunna övervägas krävs enligt vår uppfattning att riksdagen preciserar hur styrelsen och ordföranden i Förvaltningsstiftelsen ska utses, och efter vilka principer styrelsen i sin tur ska utse styrelser i programbolagen. Hur ska nuvarande svagheter undvikas, t.ex. att tre av de fyra ordförandeposterna alltid tycks tillfalla borgerliga partier, oavsett valresultat? Något underlag för sådana ställningstaganden finns inte i propositionen, varför vi anser att nuvarande ordning bör kvarstå. Vad vi ovan anför om Förvaltningsstyrelsen och programbolagens styrelser bör ges regeringen till känna.

Vi delar regeringens uppfattning att det är viktigt att programföretagen löpande ser över resursanvändning och gemensamma effektiviseringsåtgärder. Samarbete programföretagen emellan ska fortsätta och rapporteras årligen.

Särskilda distributionsfrågor

Det är av avgörande betydelse för public services legitimitet att i princip alla i Sverige boende kan ta del av programföretagens utbud, i dag definierat som minst 99,8 % av den fast bosatta befolkningen. Vi delar regeringens uppfattning att Sveriges Television ska fortsätta använda all tillgänglig överföringskapacitet i en frekvenskanal i marknätet och fullt utnyttja överföringskapaciteten. Om Sveriges Television vill sända ytterligare permanenta programtjänster i marknätssändning får tillstånd sökas hos regeringen.

Marknätssändning är fortfarande den grundläggande distributionsformen för Sveriges Television och Utbildningsradion. En avgörande fördel är att marknätssändningar kan ske okrypterat och utan krav på abonnemang.

I propositionen berörs frågan om vidareändningsplikten som utredningen bedömde särskilt skulle ses över. Denna fråga kommer att belysas i en proposition som läggs fram hösten 2009. Vår uppfattning är att det är viktigt att det

Fel! Okänt namn på

fortsatt ska ställas krav på kabeloperatörerna att utan krav på extra betalning erbjuda möjligheten att se programföretagens fullständiga utbud.

Vi delar regeringens uppfattning att utvecklingen av marksänd digital radio ska fortsätta. Teknikutvecklingen bör kunna ske i samarbete mellan med Sveriges Radio och de kommersiella radiobolagen. Sveriges Radios tillstånd att sända digitalt som går ut 2009 bör förlängas/vidgas.

Stockholm den 16 juni 2009

Leif Pagrotsky (s)

Lars Wegedal (s)

Anne Ludvigsson (s)

Göran Persson i Simrishamn (s)

Leif Pettersson (s)

Esabelle Dingizian (mp)

Rossana Dinamarca (v)

Nikos Papadopoulos (s)

Gunilla Carlsson i Hisings Backa (s)

Anneli Särnblad (s)

Siv Holma (v)

Wiwi-Anne Johansson (v)